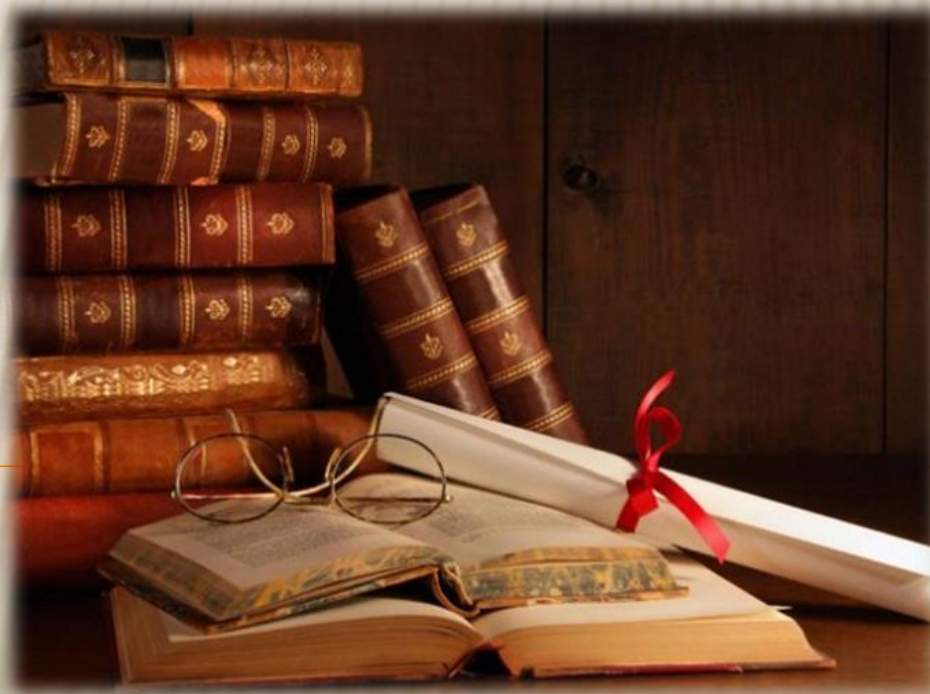

ДАН НАРОДНЕ БИБЛИОТЕКЕ СРБИЈЕ
НАЦИОНАЛНИ ДАН КЊИГЕ

НАЦИОНАЛНИ ДАН КЊИГЕ

Народна библиотека Србије

Основана **28. 2. 1832.**

- налазила се у кући **Глигорија Возаровића**
- основана на иницијативу **Димитрија Давидовића**
- основана декретом кнеза **Милоша Обреновића**
- за њену организацију и напредовање најзаслужнији су:

Ђура Даничић,
Јанко Шафарик,
Стојан Новаковић,
Јован Томић,
Милорад Панић Суреп

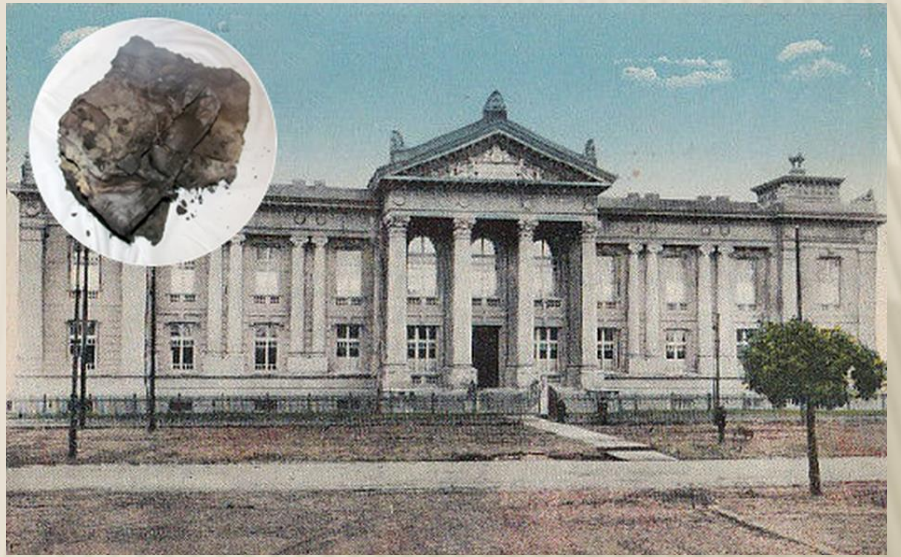
www.nb.rs | nb.rs

Глигорије Возаровић

Димитрије Давидовић

Кратка историја српске књиге И КЊИЖЕВНОСТИ

Најстарија сачувана рукописна књига на старословенском језику

Маријино јеванђеље (почетак XI века)

Најстарије рукописне књиге

Вуканово јеванђеље (крај XII века)

Мирослављево јеванђеље (XII век)

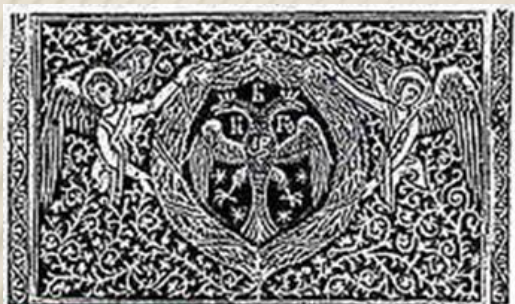
Најзначајнији ћирилични споменик српскословенске писмености

Мирослављево јеванђеље

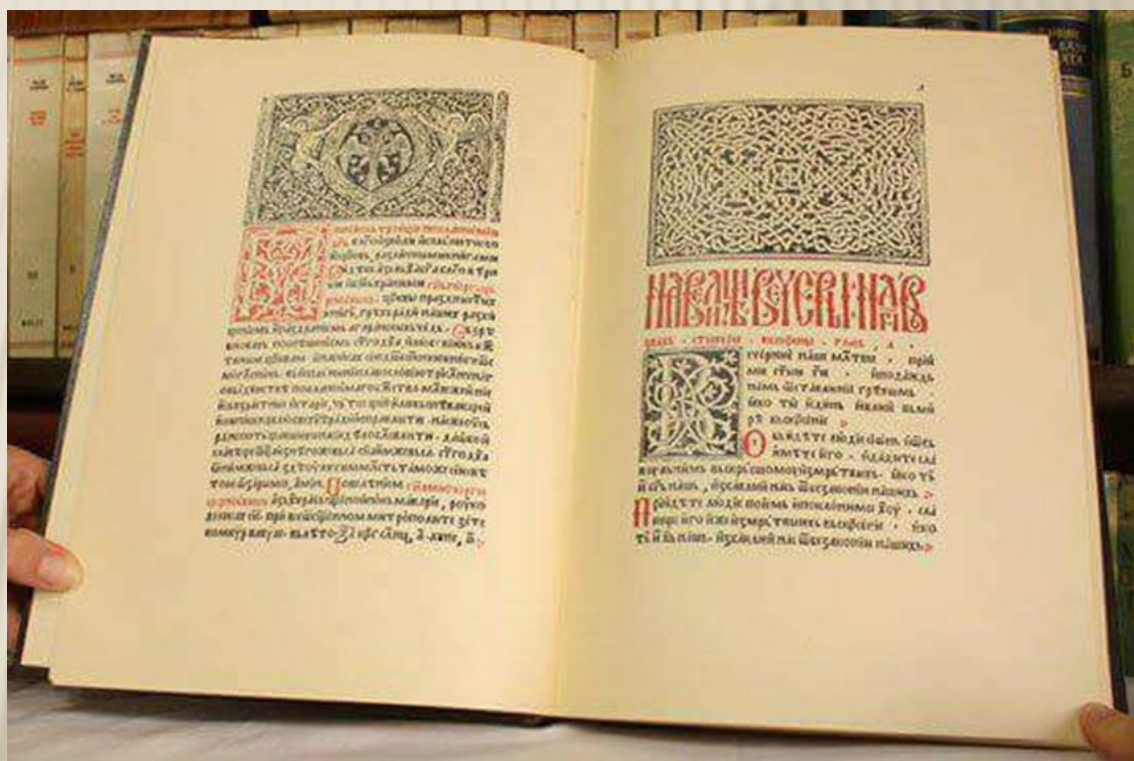

Прва српска штампана књига

Цетињски осмогласник (4. 1. 1494.)

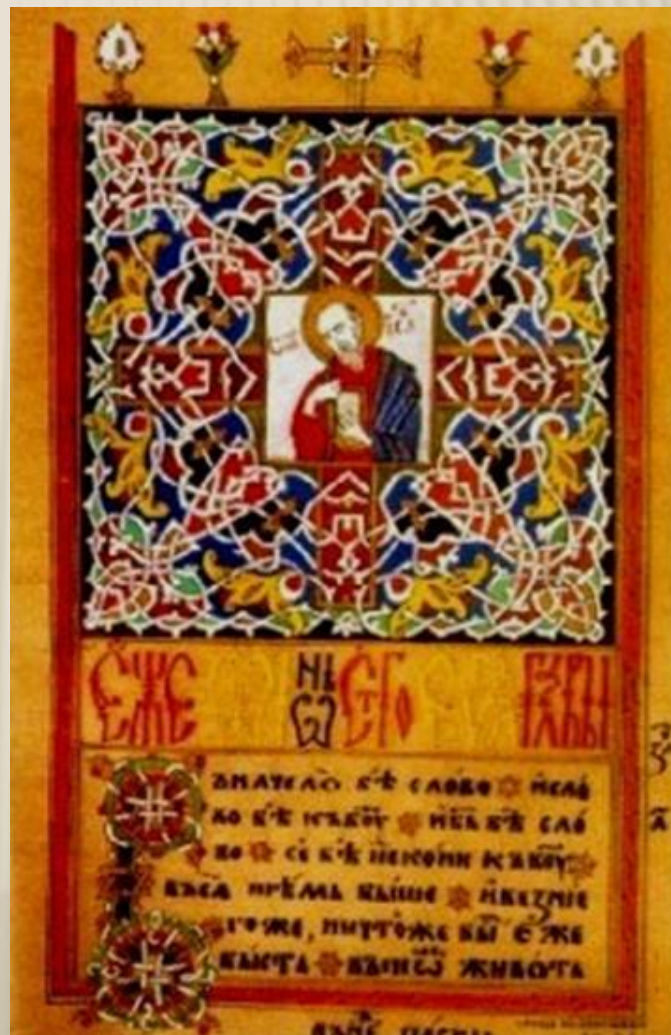
ВОНЕЖИВЪ ТРОИЦИ ПОКЛАННІИ МІН
ЕГЪ БЛАГОИЗВОЛН ІСПАЛНІИ ТИ КВО
ДО ЦРКВЪ РАЗЛАНУМННІИ ГЛАМІН
ВІДТВЪЛЪЗЪ ВЪЛЪГЪ БЛАГО ВЪ ТРИ
МН ІБМЪХРАНИМН ГІЛГІОРГЪЦЪ
РНОІВЫКЪ. ЦРКВЪ ПРАЗДНУМЪ ТЪХ
КНИГЪ, ГРЪТЪ РАДІИ НАШИХЪ РАЗДІИ
ЦІНІЕМЪ І ПРЪЗХРАНИЕМЪ АГАРИНСКИХЪ ВЪ ДЪ. **ВЪЗРЪ**
ВНОВАКЪ ПОПЪТШНІЕМЪ СЪГО ДЪА, ІАНО БЕСІЮКЪ БЪ
ТВНУМЪ ЦРКВАМЪ. ІМА ПІСАХЪ СІОУ ДШЕ СІПІСІЮКНІИ ГЪШЕ
МДОГЛІСНІКЪ. ВЪ ІСПАЛНІИ СЛОВО СЛОВО ТРІ СІНУ ГІ
ОВЪ ІДНІСТЪ ПOKЛАННІИ АГО БЪЖІТВА. МЛЮЖЕ ЮНІЕ
І СВЪЗРАСТНІЕ ІСТЪРІЕ, ЧЪ ТОУ ЦІПІ ІА ВЪ СІ ПЪВЪЮЩІИ
ІА Н ПІШЫЩЕ МОЖЕ ХЪ БЪ РАДІИ ПРАВА ІТН. ПІСЖЕ ОУ СЪ
РАДІИ ПО ТЪЩЕ ВЪ ШІХЪ МІ СЕ ДЪА О СЛОВА ІТН. ДЪА БО І
СЛЪВЪЩЕ ШІ ІА ЗНІТГО ЖІВЪ СЪ. СІА ІМ ЖІВЪ СЪ. СЪГО ДЪА
ШІ ІМ ЖІВЪ СЪ. ДЪА ОУ А ВУН МЛІ СЪ ТЪА МОЖЕ СІ ІН СЪ
ТОМЪ ЗЪ РАМІЕ, АМІН. **П**ОВЕЛТНІЕМЪ ГІАМНІ ГІОРГЪ
ЦЪ РНОІВЫКЪ АЗЪ БЪ РАДІИ СІ ПІНО ІНОКЪ МІА КРАІЕ, РОУКО
ДЕЛАН СЪ СІЕ. ПРІ ВЪ ШІ ПІНОМЪ ІТ РІ ПОЛІТЕ ЗІТЕ
КОМЪ РЪ ВЪ ВЪЛЪ. ВЪЛЪ ТЪО ДЪ І КРГ СІА ЦЪ, А. АМНЕ, А.

Прва штампана књига у Србији

Рујанско четворојеванђеље монах Теодосије (1537.)

Једини примерак
књиге, чуван у
Народној библиотеци у
Београду, изгорео је у
пожари приликом
бомбардовања
Београда 1941.
године.

Прва књига штампана у Београду

Београдско четворојеванђеље (4. 8. 1552.)

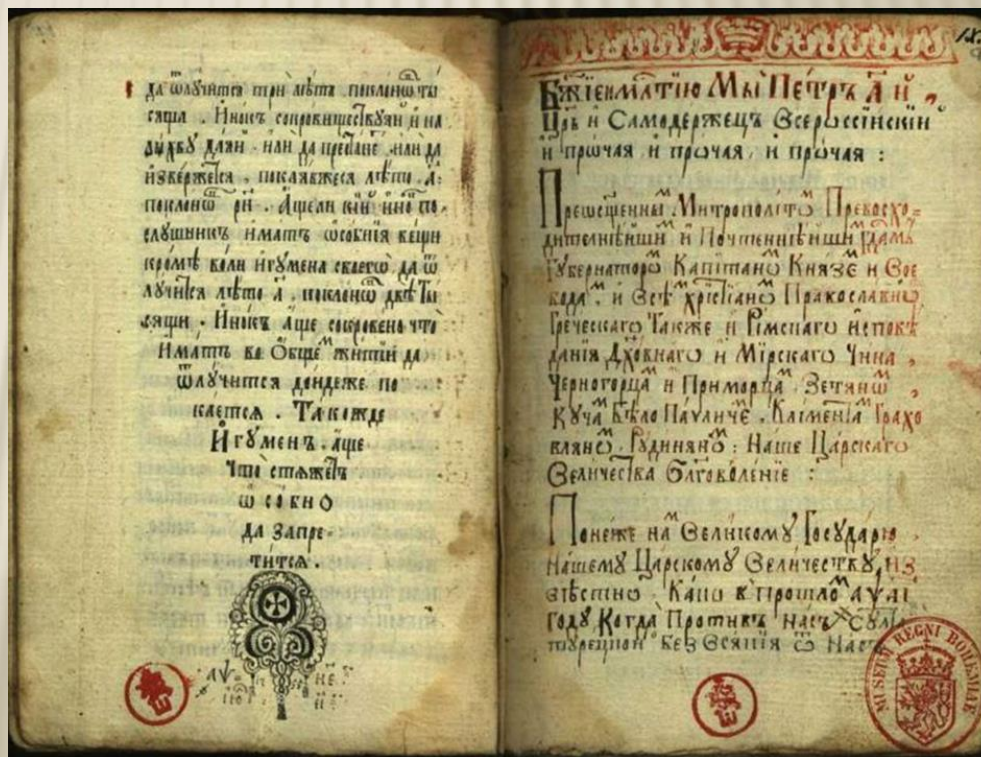
Први српски књижевник

Сава Немањић

Посланица игуману Спиридону – прво сачувано приватно писмо

Житије Светог Симеона – прво житије (1200 – 1205.)

Служба Светом Симеону – почетак српског песништва

Прва српска песникиња

Јефимија (Јелена Мрњавчевић)

Похвала кнезу Лазару (1402.)

Најстарија српска народна песма

Орао се вијаше над градом Смедеревом

*„Орао се вијаше над градом Смедеревом.
Ниткор не ћаше с њиме говорити,
него Јанко војвода говораше из тамнице:
„Молим ти се, орле, седи мало ниже
да с тобоме проговору: Богом те брата јимају
пођи до смедеревске [господе] да с' моле
славному деспоту да м' отпусти из тамнице смедеревске;
и ако му Бог поможе и славни деспот пусти
из смедеревске тамнице, ја те ћу напитати
чрвене крвце туречке, белога тела витешкога.“*

*Песму је записао италијански песник Рођери де Пачиенца **1497.**

Најстарији српски буквар

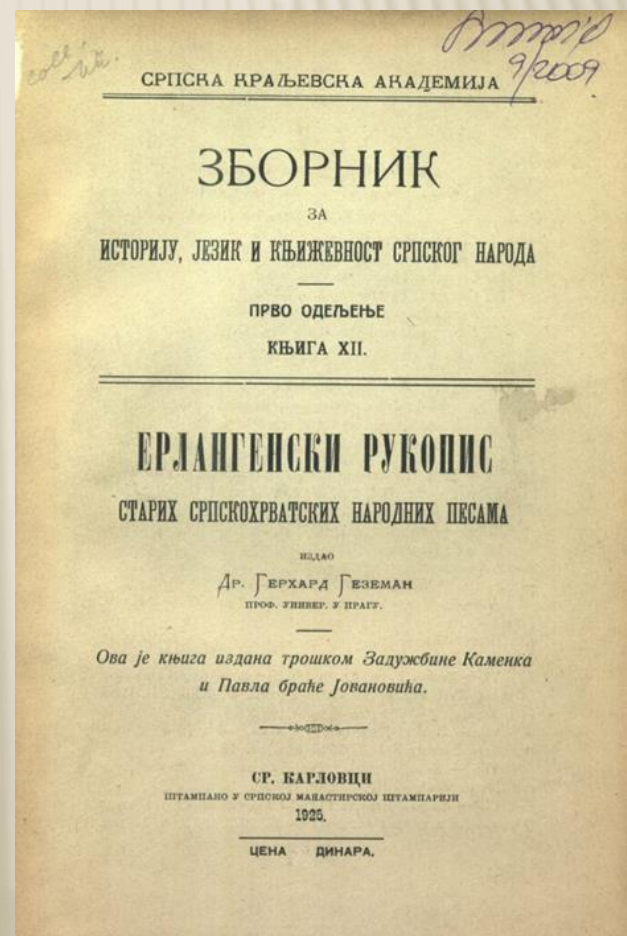
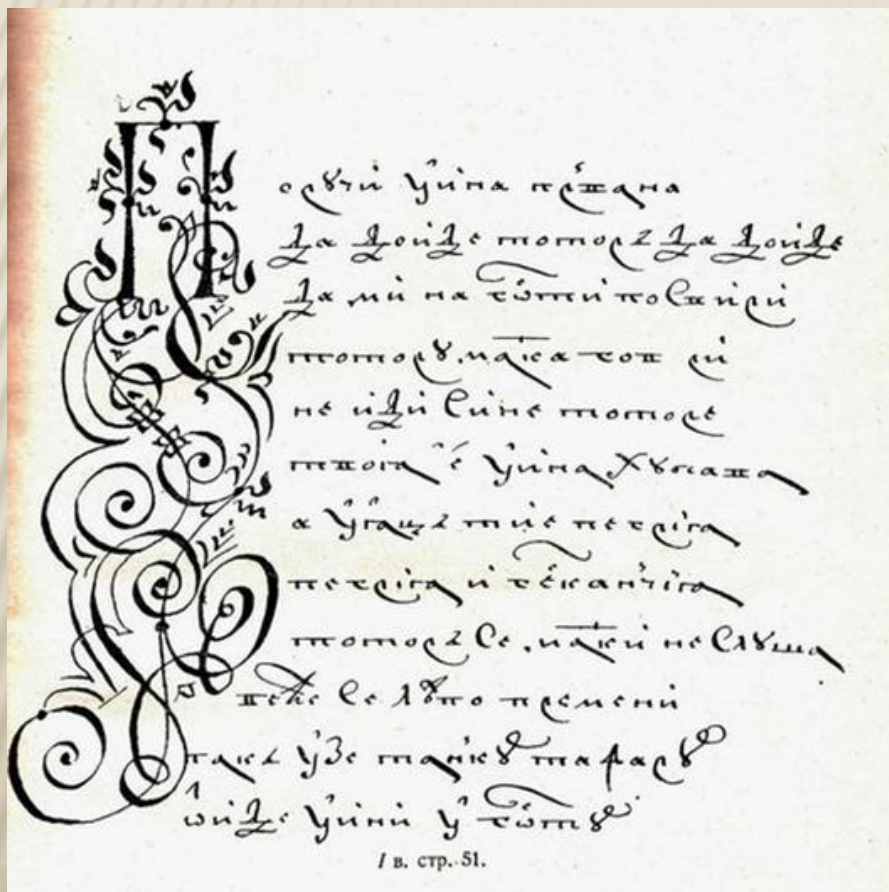
Буквар инока Саве (XVI век)

Објављен 20. 5. 1579.

Најстарија збирка народних песама

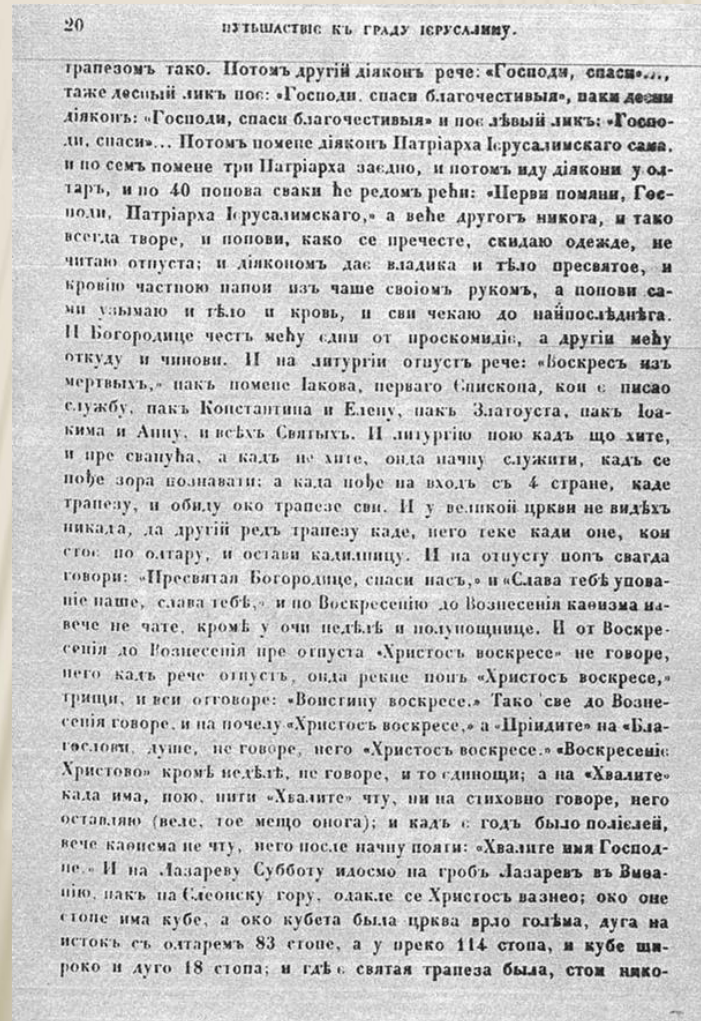
Ерлангенски рукопис (настао око 1720.)

Издање Герхарда Геземана из 1835.

Путешествије к граду Јерусалиму (1727.)

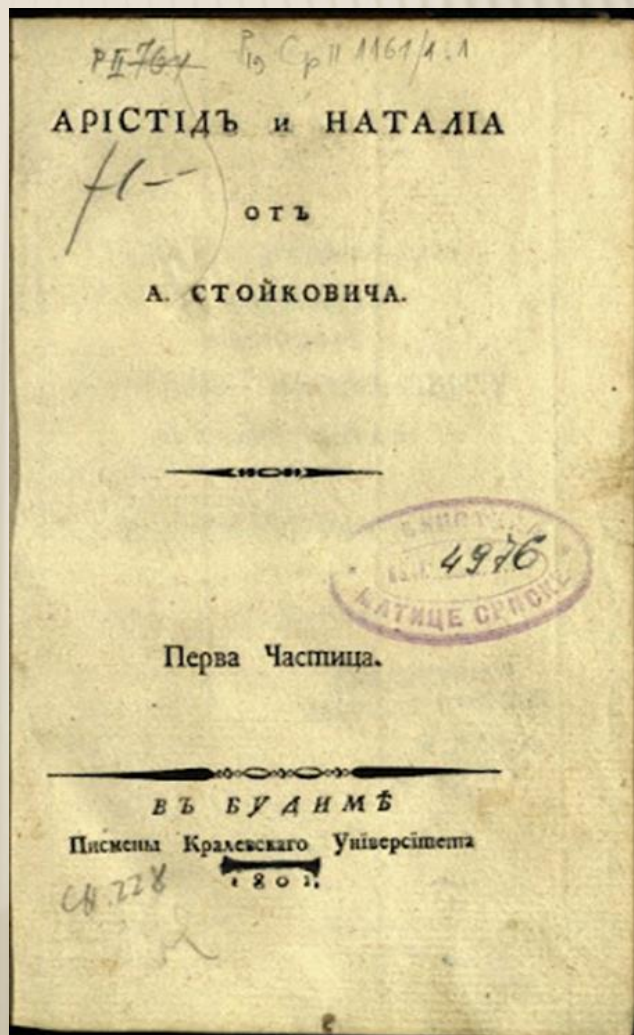
Јеротеј Рачанин

Први српски роман

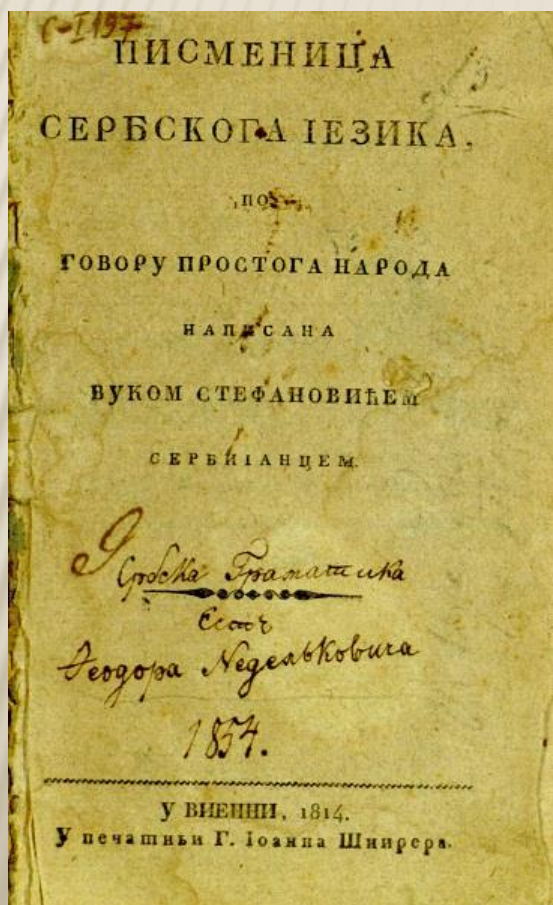
Аристид и Наталија (1801.)

Атанасије Стојковић

Прва српска граматика

Писменица сербскога језика по говору простога народа написана (1814.)

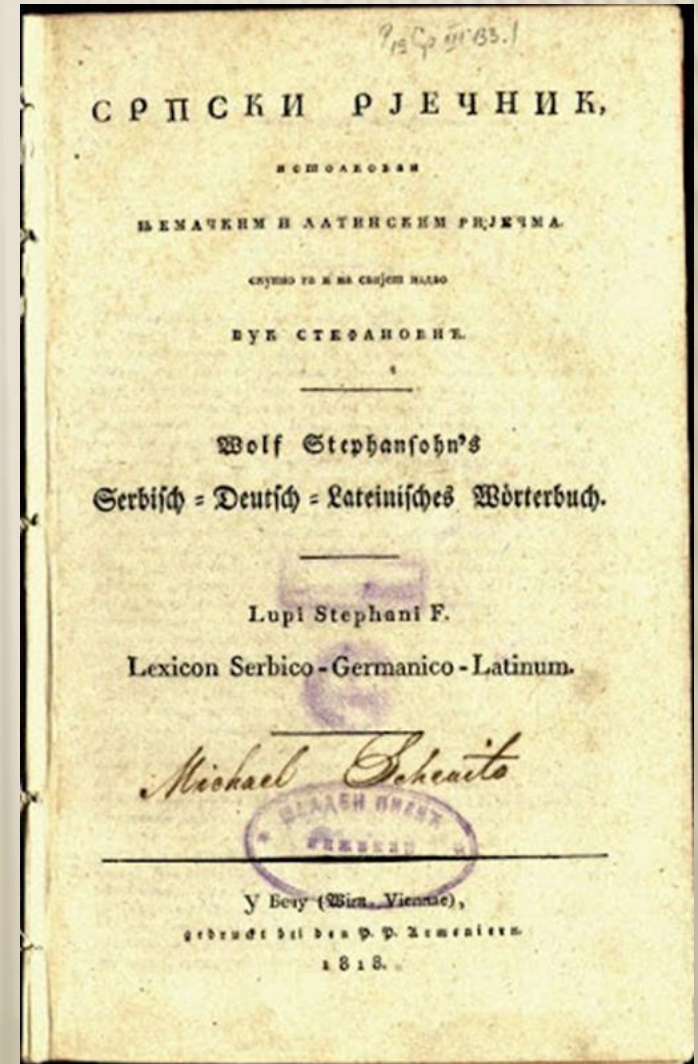
Прва збирка српских народних песама

Простонародна славеносербска песнарица

Први српски речник

**Српски рјечник
истолкован њемачким и латинским
ријечима (1818.)**

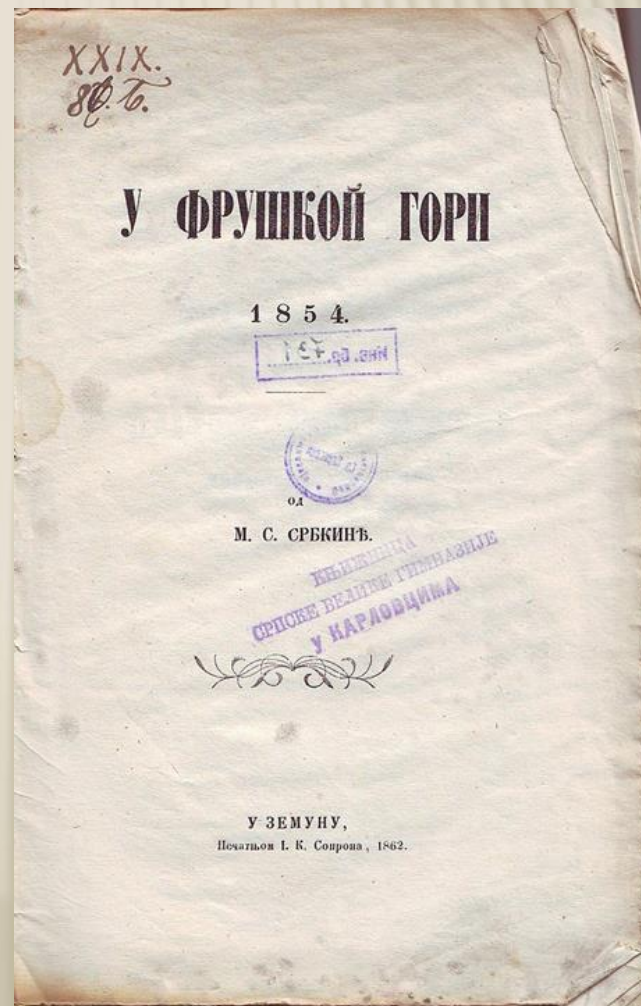
Прва збирка дечијих песама

Венац песама за српску децу (1872.)
приредио Стеван Поповић

Прва српска књижевница

Милица Стојадиновић Српкиња (1828 – 1878.)

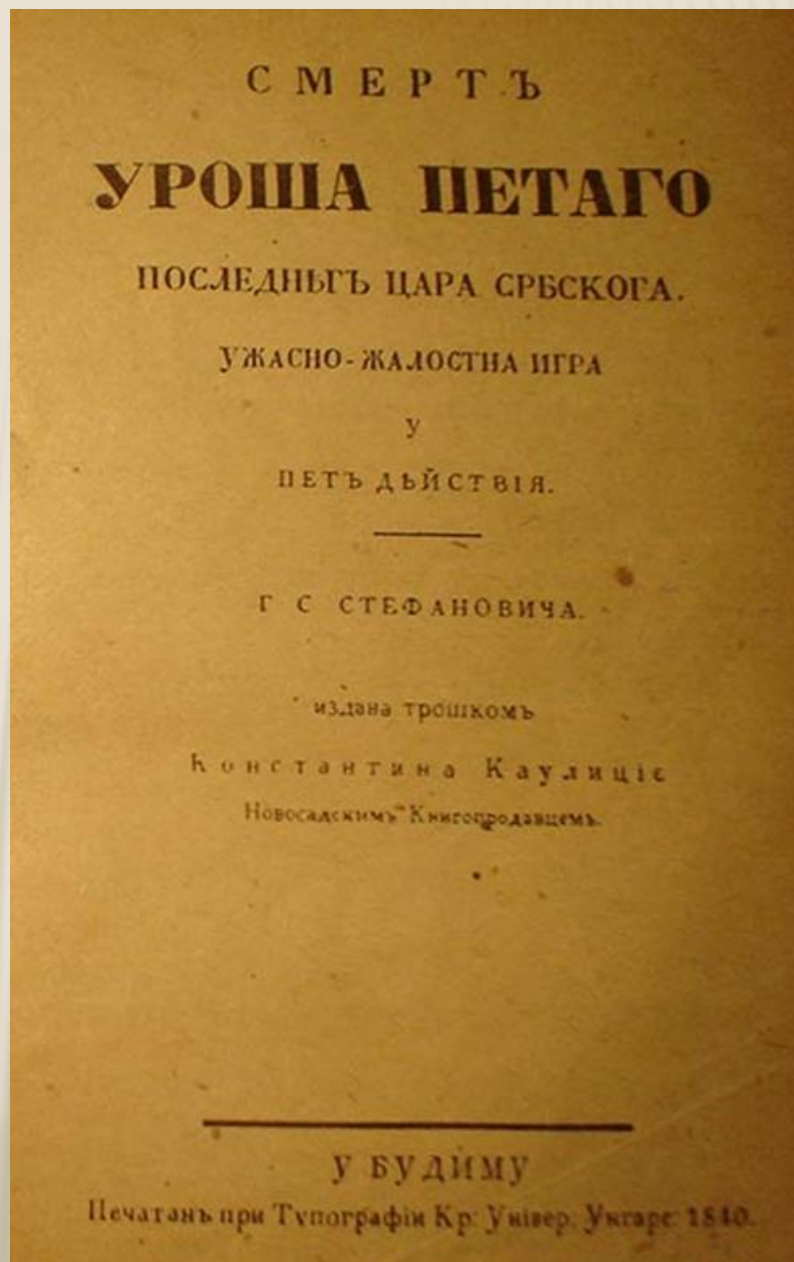

Прва српска оригинална драма

Смрт Уроша V Стефан Стефановић

Први пут изведена **1825.**

Први пут објављена **1840.**

Прва жена романописац у српској књижевности

Драга Дејановић

(1854 – 1917.)

Девојачки роман (1889.)

ЈАВОР

ЛИСТ ЗА ЗАБАВУ, ПОУКУ И КЊИЖЕВНОСТ

УРЕЂУЈУ:
Др. ИЛИЈА ОГЉАНОВИЋ и ЈОВАН ГРЧИЋ.

ВЛАСНИК:
ЗМАЈ ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ.

Бр. 21.

У НОВОМ САДУ, 21. МАЈА, 1889.

Год. XVI.

ДЕВОЈАЧКИ РОМАН.

Пише ДРАГА ЈАВРИЛОВИЋА.

(Истара.)

ати, готова сам! — рече Даринка, ступивши у кујну — ако имаш посла, могу ти помоћи.

— Шта је то? Што се тиш лено обу-кла и наместила?

— Ја сам и овако лена — смејала се успешно Даринка.

— Право имаш, ћерко — умеша се сад отац, који је у соби кроз отворена врата њихов разговор чуо па у кујну изишавши задовољно посматрао своју кћер. За тим рече: — Тако! тако! дете моје, није срећа у одегу. Гости ће с тобом бити потпуно задовољни. Твоје скромно одело показује штедљивост.

„Далеко је од мене спекулација да се коме допаднем“ — беше Даринки на језику, али се задржа и ништа не рече.

После једног сата стигше и гости. Било их је троје: мати, отац и син. Дочекаше их врло својски, јер то беше господар-Радни стари пријатељ, Ђока Стајић.

После првог поздрава оде мати и син у гостинску собу, да се мало дотерају а стари Стајић оста са господар-Радом.

— Како ти се свиди девојка? питаше мати сина.

— Лена је. Обе су лене. Мени је све једно, коју ми даду. Нисам така занешњак, да у браку тражим само љубав. За нас му-

шке то је детинарџија. Главно је, као што сам вам рекао, добар мирас.

— Стојни код отворена прозора, а не видиш да је ту прт, па ако те ко чује! — опомињала га је мати, по касно. — Њена опомена била је оправдана.

— А, голубе мој, почекај мало! шанутала је Даринка Ђосилци, по далеко од прозора воће берући. — Теби је главно мирас, а не помишљаш, да је мени главно муж, а не смењак, као што си ти.

— Крајини безобразлук! Печуљено! — љутила се Ђосилка. — Узео би ма коју! Како то изгледа? Ко је још то чуо!

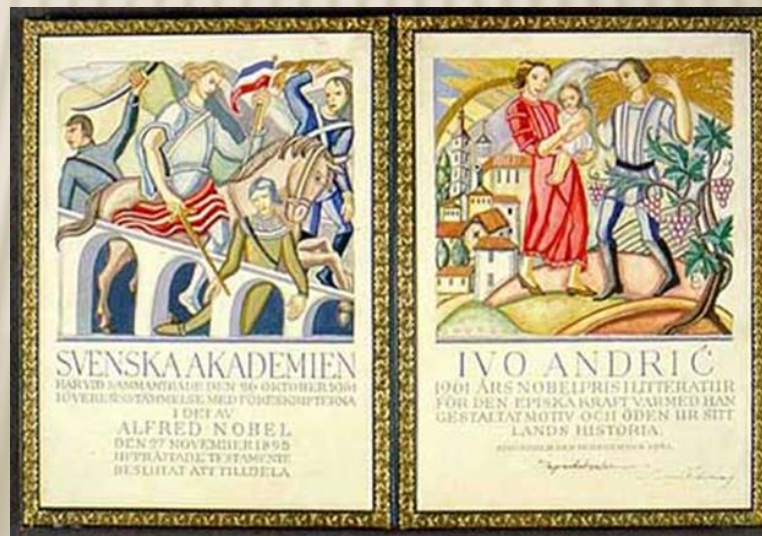
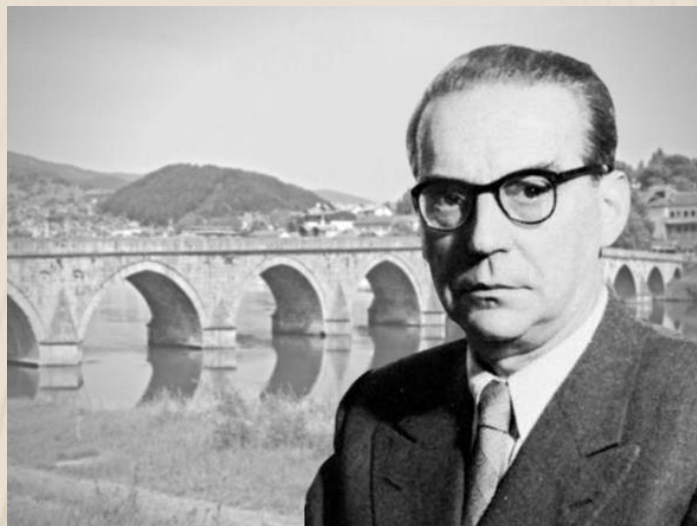
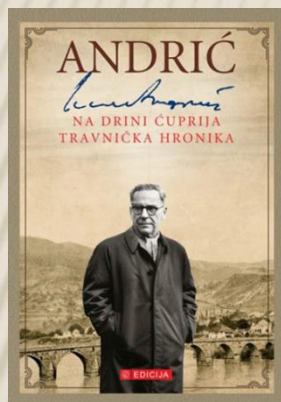
— Зар су други у том погледу болни? Такви су они сини! Ја се томе ни мало не чудим, ма да имадем воље, да овог грчу са његове претераности изиграм. Но за то није он највећи грешник. Већна је таква. А има их и горих.

— Куд ћеш горе? Зар тиш чула, да је њему све једно, ма коју од нас? рече Ђосилка још у већој ватри. — По томе, дакле, ма која женскиња!

— Наравно! Од оног, ко проси непознату женскињу, па још која мрзала изаде, не треба друго ни очекивати. Но то још није највеће зло. Свака наметна може претпоставити, да је такав мушки не узима из љубави. Ако дакле љубав тражи, не мора по-

Добитник Нобелове награде за књижевност 1961.

Иво Андрић (1892 – 1875.)

Зашто је читање важно?

NACIONALNI DAN
KNJIŽE

"Čitajmo glasno"

Библиотека Музичке школе „Марко Тајчевић” Лазаревац

Хвала на пажњи!

Лидија Марић Јовановић, библиотекар